

Arrest

nr. 104 387 van 4 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. OGER loco advocaat H. VALKENBORG en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit Gujranwala, in de provincie Punjab. U behaalde uw diploma van het secundair onderwijs. Via Tahir Qayyoun Chaudhary kon u bij de krant ‘Wazarat’ beginnen werken. U kreeg een opleiding van Tahir Qayyoun Chaudhary en van ene Hanooq. U publiceerde diverse artikelen waarbij u criminele bendes aanklaagde, alsook wantoestanden door de Pakistaanse autoriteiten. Uiteindelijk werd u begin 2010 door onbekenden gecontacteerd. U werd bedreigd omwille van de kritische aard van uw artikels. Hierna werd u nog enkele keren bedreigd. Nadat u uiteindelijk werd beschoten, heeft u besloten uw land te verlaten. Eind juli 2011 heeft u Pakistan verlaten. Op 20 september 2011 bent u in België aangekomen. De volgende dag heeft u een asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas heeft u volgende documenten voorgelegd: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, 9 badges, 8 edities van de 'Weekly Wazarat Lahore', een aanbevelingsbrief, vier politiedocumenten met bijhorende vertaling, een diploma en een huwelijksakte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt. Vage en uitlopende verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw persoonlijk asielrelaas.

U maakte niet aannemelijk werkelijk als journalist voor de 'Wazarat Weekly' te hebben gewerkt.

Vooreerst dient hieromtrent te worden opgemerkt dat u doorheen het gehoor op het CGVS incoherente en uiteenlopende verklaringen aflegde over de krant waarvoor u zou hebben geschreven en de artikels die u zou hebben gepubliceerd. Zo stelde u aanvankelijk dat de 'Wazarat Weekly' een website heeft - die overigens op sommige van de door u voorgelegde documenten (nl. uw perskaarten - staat vermeld, maar dat deze site ongeveer een jaar geleden werd afgesloten door de regering (CGVS, p. 3). Later, toen er werd gevraagd te tonen waar er informatie over deze krant op het internet kan worden gevonden, stelde u in strijd hiermee, dat de krant nooit een website heeft gehad (CGVS, p. 15). Enerzijds wijkt deze verklaring af van uw initiële bewering wat uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Anderzijds roept het verwondering op dat een dergelijke website niet zou bestaan of nooit zou hebben bestaan, aangezien deze wel vermeld staat op enkele van de door u voorgelegde documenten.

Het feit dat deze documenten een website vermelden, terwijl deze website eigenlijk niet bestaat - wat overigens overeenstemt met een zoektocht op het internet (zie ook informatie in het administratief dossier) - roept bovendien vraagtekens op over de authenticiteit van de door u voorgelegde perskaarten. Deze twijfels worden bevestigd door het feit dat de negen door u voorgelegde badges er zo goed als ongebruikt uitzien en door het feit dat enkele van deze badges in tijd overlappen. Zo blijkt uw eerste badge geldig te zijn van 01.01.2003 tot 31.12.2004, uw tweede badge van 01.01.2004 tot 31.12.2005 en uw derde badge van 01.01.2005 tot 31.12.2005. Toen u werd geconfronteerd met de bemerking dat de badges in tijd overlappen stelde u enkel dat dit mogelijks het geval was voor 'korte periodes' (CGVS, p. 13), wat bezwaarlijk een afdoende verschoningsgrond is. Bovendien blijkt uw meeste recente badge een verwijzing te bevatten naar een website van de 'daily wazarat' (www.dailywazarat.com). Dit is uiterst opmerkelijk, aangezien u bij de 'weekly wazarat' zou hebben gewerkt (CGVS, p. 2). Hoe dan ook bleek de op deze badge vermelde website evenmin te bestaan.

In dit licht dient ook de authenticiteit van de aanbevelingsbrief van Tahir Qayyum Chaudhary in vraag te worden gesteld. Deze brief spreekt langs de ene kant over de 'weekly wazarat', langs de andere kant maakt deze brief melding van de 'daily wazarat'. Dergelijke inconsistenties vallen niet te rijmen. Enkele opvallende typfouten (vb. threaten ipv threats, news papper ipv newspaper) en de gebrekkige schrijfstijl in het Engels in deze - overigens ongedateerde - brief (zie links bovenaan) bevestigen voorgaande bedenkingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u volgens uw badge en de brief van Tahir Qayyum Chaudhary een "crime reporter" was. U stelde evenwel ook over de taliban en de economische situatie in uw land te hebben geschreven. U haalde aan ook een artikel te hebben geschreven over een Amerikaan, Milly Davod, die enkele Pakistaanse burgers heeft vermoord. U stelde zelfs dat uw laatste artikel over dit onderwerp handelde. U kon evenwel zo goed als geen toelichting geven over dit incident. Op het feit na dat u zich herinnerde dat de echtgenote van een van de daders zich van het leven benam, kon u geen details geven over de kern van deze zaak. U kende zelfs de juiste naam van de betrokkene Amerikaan niet. U verwees foutief naar Davod (CGVS, p. 5 en 12) terwijl deze eigenlijk Raymond Davis heet (zie ook informatie die in het administratief dossier werd toegevoegd). Deze onwetendheid bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. In alle redelijkheid kan meer kennis worden verwacht over de persoon waarover u een artikel zou hebben geschreven. Hieromtrent dient nog te worden opgemerkt dat de Amerikaan waarnaar u verwees in 2011 van deze moorden werd beschuldigd, terwijl het artikel dat u zou hebben geschreven over dit onderwerp in een krant van 2 juni 2009 (!) verscheen. Dergelijke vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen volkomen op de helling. Daarenboven beweerde u initieel dat uw laatste artikel over deze Amerikaan handelde (CGVS, p. 5), waarna u beweerde ook vanuit België artikels naar uw redactie te hebben gestuurd. Het laatste door u geschreven artikel bleek niet over deze Amerikaan te gaan, zoals u aanvankelijk beweerde (CGVS, p. 14). Over dit meest recente stuk dient overigens te worden opgemerkt dat u verklaarde dat er buiten het stuk op de voorste pagina geen verdere publicatie van u te vinden was in deze krant. Toen dit stuk vertaald werd bleek echter het tegendeel (CGVS, p. 14). Ook dergelijke verklaring roept verwondering op. In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u, indien u dit stuk

werkelijk zou hebben geschreven, ook spontaan kan aanduiden waar het vervolg van dat artikel is afgedrukt.

Bovendien beweerde u dat de krant telkens op woensdag werd uitgebracht (CGVS, p. 13). Geen van de kranten die tijdens het gehoor werden besproken blijken echter te zijn uitgegeven op een woensdag. Ze zijn echter uitgegeven op donderdag. Zo legde u een krant voor van de week van 4 mei 2009, en een ander exemplaar dateert van 2-8 juni 2011. 4 mei 2009 en 2 juni 2011 vielen evenwel op een donderdag. Een andere krant bleek dan weer te zijn uitgegeven op 5 januari 2012, wat eveneens op een donderdag valt. Bovendien bleek dit laatste exemplaar een periode van 12 dagen te omvatten. Dit is opmerkelijk. Uw uitleg dat de publicatie van die krant misschien verzet was, mogelijks omwille van vakantie of mogelijks omwille van problemen met een drukpers, is weinig overtuigend (CGVS, p. 15). Indien deze krant werkelijk een ruimere tijdsperiode omvat kan worden verwacht dat een onderzoeksjournalist een meer gedegen uitleg geeft waarom deze periode afwijkt van de standaardperiode.

Daarenboven brengen vage verklaringen de geloofwaardigheid van uw activiteiten als journalist in het gedrang. Zo kon u slechts een heel oppervlakkige toelichting geven over andere journalisten werkzaam in Gujranwala. U beweerde dat er vlak bij uw kantoor andere krantenredacties waren, met name "Rosnama Insaf", "Watan" en "Shabab Milli". U bleek evenwel slechts drie andere journalisten bij naam te kunnen noemen. U bleek zelfs geen journalisten te kennen van de krant "Rasnama Insaf" wiens kantoren in hetzelfde gebouw als de 'Wazarat Weekly' was gevestigd (CGVS, p. 12). Het is vreemd dat u dit niet weet, aangezien u van 2002 tot 2011, dus bijna tien jaar als journalist in Gujranwala zou hebben gewerkt en bovendien verklaarde nauw met andere journalisten te hebben samengewerkt (CGVS, p. 9). Verder zegde u uw vak te hebben geleerd van uw collega Hanooq. U beweerde dat hij u had opgeleid bij de 'Wazarat Weekly'. U had evenwel geen idee voor welke krant hij ging werken nadat hij eind 2009-begin 2010 de 'Wazarat Weekly' verliet (CGVS, p.8 en 9). Verder noemde u enkele andere medewerkers van het kantoor in Gujranwala, maar herinnerde u zich niet meer de naam van de vrouw die de persoonlijke assistent was van de hoofdredacteur (CGVS, p. 9). Aangezien u in een zeer klein team zou hebben gewerkt en blijkbaar ook nauw met de hoofdredacteur zou hebben samengewerkt is dit eveneens opmerkelijk. Voorgaande vage en onvolledige verklaringen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

In het licht van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als journalist te hebben gewerkt. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen omtrent uw activiteiten als journalist, kan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die uit uw activiteiten zouden zijn voortgevloeid.

De door u voorgelegde politiedocumenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat Pakistaanse documenten een uiterst relatieve bewijswaarde hebben (zie hiervoor bijgevoegde informatie in het administratieve dossier).

Uw huwelijksakte, identiteitskaart, rijbewijs en opleidingsniveau vermogen evenmin voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, huwelijk en opleidingsniveau staan hier immers niet ter discussie.

Tot slot erkent het CGVS dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt en daar u geen vrees diende te koesteren voor extremistische elementen of uw autoriteiten, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de weg.

Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991, alsook van artikelen 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de beslissing te willen vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou ondervonden hebben naar aanleiding van enkele artikels die hij zou geschreven hebben als journalist voor de krant Wazarat Weekly. Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk ooit als journalist voor voornoemde krant gewerkt te hebben gelet op de vele inconsistenties en tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn relaas.

Zo legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het al dan niet bestaan van een website van de krant. Verzoeker stelde aanvankelijk dat de 'Wazarat Weekly' een website heeft, maar dat deze site ongeveer een jaar geleden werd afgesloten door de regering. Als verzoeker vervolgens werd gevraagd te tonen waar er informatie over deze krant op het internet kan worden gevonden, stelde hij plots dat de krant nooit een website had terwijl deze wel voorkomt op enkele van de door verzoeker voorgelegde documenten. Dat verzoeker nu in zijn verzoekschrift aangeeft dat er plannen waren om een website op te starten en hij duidelijk heeft aangegeven dat deze nooit eerder actief was is een post-factumverklaring die geenszins kan overtuigen aangezien deze allerminst steun vindt in het administratief dossier. Om deze reden kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht aan de perskaart die wel melding maakt van de website. Dat de perskaart verwijst naar een website die nog online diende te komen zoals verzoeker in zijn verzoekschrift laat uitschijnen staat bovendien haaks op verzoekers eerdere verklaringen en meer bepaald waar hij verklaarde dat de krant wel degelijk een website had maar dat deze werd afgesloten door de regering (gehoorverslag, 3). Om dezelfde reden kan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring voor de ogenschijnlijke tegenstelling tussen Wazarat Weekly en Wazarat Daily die verzoeker eveneens wijt aan het nog online zullen komen van dagelijkse artikels.

Ook legde verzoeker een aantal badges neer die er niet alleen zo goed als ongebruikt uitzien maar elkaar eveneens in de tijd overlappen. Zo blijkt de eerste badge geldig te zijn van 01.01.2003 tot 31.12.2004, de tweede badge van 01.01.2004 tot 31.12.2005 en de derde badge van 01.01.2005 tot 31.12.2005. Bovendien blijkt de meeste recente badge een verwijzing te bevatten naar een website van de 'daily wazarat' (www.dailywazarat.com) terwijl verzoekers perskaart een verwijzing bevat naar de URL www.weeklywazarat.com. Aan deze badges kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht evenmin als aan de aanbevelingsbrief door verzoeker neergelegd. De aanbevelingsbrief is vooreerst

niet gedateerd en bevat bovendien enkele opvallende typfouten (vb. threaten ipv threats, news papper ipv newspaper) naast een gebrekkige schrijfstijl in het Engels. Verzoeker geeft voor deze vastgestelde anomalieën geen aannemelijke verklaring zodat de motieven uit de bestreden beslissing hierover onverkort gehandhaafd blijven.

Voorts haalde verzoeker onder meer aan een artikel te hebben geschreven over een Amerikaan, Milly Davod, die enkele Pakistaanse burgers heeft vermoord. Verzoeker die zelfs stelde dat zijn laatste artikel over dit onderwerp handelde kon zo goed als geen toelichting geven over dit incident. Verzoeker kende zelfs de juiste naam van de betrokken Amerikaan niet en verwees foutief naar Davod (gehoorverslag, 5 en 12) terwijl deze volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier Raymond Davis heet. Van een journalist kan in redelijkheid worden verwacht dat hij meer informatie kan geven over de persoon waarover hij een artikel zou hebben geschreven, minstens dat hij de correcte naam van deze persoon kan weergeven. De bestreden beslissing wees er bovendien op dat de Amerikaan (waarnaar verzoeker verwees) in 2011 van deze moorden werd beschuldigd, terwijl het artikel dat verzoeker zou hebben geschreven over dit onderwerp in een krant van 2 juni 2009 (!) verscheen. Dergelijke vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van verzoeker verklaringen volkomen op de helling.

De hierboven aangehaalde vaststellingen verhinderen nog verder enig geloof te hechten aan verzoekers verklaringen als journalist voor de door hem aangehaalde krant te hebben gewerkt en volstaan om de om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Het stuk door verzoeker ter terechtzitting neergelegd doet aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk, het betreft immers een kopie waaraan alleen al om deze reden geen bewijswaarde kan worden aan verleend. Het document is hoe dan ook niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat het stuk op grond van artikel 8 PR RvV niet in overweging wordt genomen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt verder geen elementen aan en er zijn verder in geen gegevens voorhanden die erop wijzen dat er zich heden in verzoekers regio van herkomst een situatie van willekeurig oorlogsgeweld zou voordoen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER